

ท่านเป็นมนุษย์มากน้อยแค่ไหน ?

ศจ. ดร. สตีฟ เทย์เลอร์

steve@bbsthai.org

"แล้วพระเจ้าตรัสว่า "ให้เราสร้างมนุษย์ (adam, anthropos, human being) ตามฉายาตามอย่างของเรา..." (ปฐมกาล 1:26)

คำว่า “มนุษย์” ในภาษาไทยถูกใช้เพื่อแปลคำว่า “adam” ในภาษาฮีบรูหรือ “anthropos” ในภาษากรีก (หรือ “human being” ในภาษาอังกฤษ) แต่ความหมายดั้งเดิมของคำว่า “มนุษย์” ในภาษาไทย ไม่ตรงกับคำว่า adam หรือ anthropos ในภาษาพระคัมภีร์

ในทัศนะของคนไทยคำว่า “มนุษย์” จะมีความประเสริฐกว่าคำว่า “คน” ซึ่งเราอาจเคยได้ยินคำกล่าวว่า “คนที่ฝึกตนดีแล้ว จะเรียกว่าเป็นมนุษย์” คำว่า มนุษย์ มาจากคำว่า “มนะ” หรือ “มโน” ซึ่งแปลว่า ใจ และสนิทกับคำว่า “อุษย์” ซึ่งแปลว่า สูง (มนะ + อุษย์ = มนุษย์) “มนุษย์” จึงแปลว่า ผู้มีใจสูง ดังที่ท่านพุทธทาสภิกขุ ได้กล่าวไว้ว่า

เป็นมนุษย์เป็นได้เพราะใจสูง เหมือนหนึ่งยูงมีดีที่แววขน

ถ้าใจต่ำเป็นได้แต่เพียงคน ย่อมเสียที่ที่ตนได้เกิดมา

...เป็นบทกลอนที่คนไทยมักจะท่องในระดับประถมศึกษา หมายความว่า ทุกคนเป็น “คน” เหมือนกัน แต่ความเป็น “มนุษย์” ของแต่ละคนจะไม่เท่ากัน ระดับความเป็นมนุษย์จะขึ้นอยู่กับการพัฒนาจิตใจของตน ในทางมโนธรรม

แต่สำหรับเราที่เป็นคริสเตียน ถ้าจะใช้คำว่า “มนุษย์” อย่างถูกต้องตามความหมายของพระคัมภีร์ จะต้องหลีกเลี่ยงความคิดเช่นนี้ เพราะว่าพระคัมภีร์ไม่ให้โอกาสเราแบ่งแยกคนออกเป็นระดับ

ทุกคนเกิดมาเป็นมนุษย์เท่ากัน เพราะทุกคนถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้าหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์เท่ากัน ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง เกิดมามีฐานะหรือไม่ก็ตาม ทุกคนมีเกียรติ และควรได้รับเกียรติ เพราะว่าเรามีพระฉายาของพระเจ้า และถึงแม้ความบาปได้เข้ามาผ่านมนุษย์คู่แรก ทำให้พระฉายาของพระเจ้าถูกปกปิด และถูกปกปิดมากหรือน้อยในแต่ละคน อย่างไรก็ตาม พระฉายาของพระเจ้าไม่ได้หายไปจากมนุษย์ และไม่ได้ลดน้อยลงด้วย มนุษย์แต่ละคนยังมีเกียรติ จึงมีคำสั่งห้ามฆ่าคนว่า... “ใครทำให้มนุษย์โลหิตไหล มนุษย์จะทำให้โลหิตผู้นั้นไหลเหมือนกัน เพราะพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ ตามพระฉายาของพระองค์” (ปฐมกาล 9:6) ซึ่งคำสั่งนี้พระเจ้าให้หลังจากมนุษย์ได้ตกอยู่ในความบาป

นอกจากมนุษย์ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้าแล้ว เรายังคำนึงถึงการทรงไถ่ของพระเยซูคริสต์ ท่านเปาโลเขียนว่า “เพราะฉะนั้นตั้งแต่นี้ไป เราจะไม่พิจารณาใครตามมาตรฐานของโลก” (2 โครินธ์ 5:16) เนื่องจากทุกคนมีส่วนร่วมในการสิ้นพระชนม์และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซู (ดูข้อก่อนและหลังใน 2 โครินธ์ 5:15,17) พระเจ้าตีคุณค่าของแต่ละคนด้วยพระโลหิตประเสริฐของพระเยซู และทุกคนสามารถเป็นคนใหม่ได้เพราะไม้กางเขนนั่น เราจึงไม่หมัดหวังกับใคร และจะไม่ถือว่าคนที่พัฒนาจิตใจของตัวเองแล้วจะมีความเป็นมนุษย์สูงกว่าคนอื่น เพราะแท้จริงแล้วเราต่างมีฐานะ ไม่ใช่โดยคนได้พัฒนาตนเองขึ้นเป็นมนุษย์ แต่เนื่องจากเราเป็นผู้ไถ่ผ่านพระเยซูคริสต์

ความจริงที่เราอยู่ตามพระฉายาของพระเจ้าและถูกนับเป็นคนใหม่ในพระเยซูคริสต์ ไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีการพัฒนาชีวิตและจิตใจ ในพระธรรมกิจการเราอ่านถึงเรื่องยิวชาวเมืองเบโรอาว่า “ยิวชาวเมืองนั้นมีจิตใจสูงกว่าชาวเมืองเฮสละโลนิกา ด้วยเขามีใจเลื่อมใสรับพระวาทะของพระเจ้า และค้นดูพระคัมภีร์ทุกวัน หวังจะรู้ว่าข้อความเหล่านั้นจะจริงดังกล่าวนหรือไม่” (กิจการ 17:11, 1971) เราควรจะเปิดใจออกต่อพระเจ้า ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเติบโตสู่ศักยภาพของเราในพระเยซูคริสต์ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีการพัฒนาหรือไม่ ทุกคนก็ยังเป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์เท่าๆกัน

การศึกษาเหล่านี้ควรมีผลต่อเราอย่างไร ก็ควรมีผลอย่างยิ่งต่อวิธีมองคนอื่น โดยเฉพาะในสังคมเราที่มักจะแบ่งชั้นวรรณะ ตามหลักพระคัมภีร์ทุกคนเกิดมาเป็นมนุษย์เท่ากัน และทุกคนเท่าเทียมกันในพระเยซูคริสต์ ท่านยากอบได้เตือนสติคริสเตียนเพราะเขาแสดงความลำเอียง “เพราะว่าถ้ามีคนหนึ่งสวมแหวนทองคำและแต่งตัวดีเข้ามาในที่ประชุมของท่านทั้งหลาย และมีคนจนคนหนึ่งแต่งตัวซอมซ่อเข้ามาด้วย และท่านสนใจแต่คนที่แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าอย่างดีและกล่าวกับเขาว่า “ขอเชิญนั่งที่นี่” ขณะเดียวกันท่านก็พูดกับคนจนนั้นว่า “ยืนอยู่ตรงนั้นแหละ” หรือ “มานั่งที่พื้นแทบเท้าเรา” พวกท่านก็แบ่งชั้นวรรณะและตัดสินด้วยความคิดที่ชั่วร้ายไม่ใช่หรือ” (ยากอบ 2:1 - 4) เราควรให้เกียรติทุกคน ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง ผิวขาวหรือดำ เจ้านายหรือคนใช้ ร่ำรวยหรือจน เป็นคนพิการ ปัญญาอ่อน เกย์ โสเภณี คนติดโรคเอดส์ เป็นผู้ใหญ่มากหรือเป็นเด็ก หรือแม้กระทั่งเป็นเด็กที่ยังอยู่ในครรภ์ ทุกคนเป็นมนุษย์หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ จึงควรได้รับเกียรติ

แล้วท่านละ ท่านเป็นมนุษย์มากน้อยแค่ไหน? ท่านก็เป็นมนุษย์หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน ขอให้ท่านดำเนินชีวิตให้สมกับความจริงประเสริฐเหล่านี้